

nálunk járt...

A KÖZLEKEDÉSI MINISZTER

A kollégiumi napok kétségkívül legsikeresebb programja Urbán Lajos látogatása volt. Hosszú idő után ismét sikerült karunknak igazán felelős beosztású vezetőt meghívnia. E beszélgetés nemcsak a már-már elhaló KPIK-nek, de az induló kollégiumi napoknak is rangot adott. Azok kedvéért, akik nem értek rá eljönni, most hadd idézzük fel kivonatossan, miről is esett szó e bő egy órában.

- Hogy áll ma hazánkban az energiatakarékosági program?

- Évente kb. 100 000 tonna üzemanyagnak megfelelő energiát spórolunk meg a közlekedésben. E megtakarítás jelentős része a vasút villamosításával lett realizálva. Ez nagy mennyiségnek tűnik, és pénzben még tekintélyesebb összeg, de az az igazság, hogy lassák a normák. További lehetőségek rejlenek még pl. a „ZIL-kérdésben”, a dieselelre való átállás esetén jelentősen csökkenne a fogyasztásuk. Egy másik próbálkozás, hogy a gépjármű vezetőknél bevezettük az üzemanyagfelvétel készpénzzel való kifizetését. Így maguk is anyagilag érdekeltek a takarékoságban.

- 1937 óta mindössze 150 km-rel bővült a dupla vágányú vasútvonalak össz hosszúsága. Mi az oka ennek?

- Természetesen a pénzhiány. A VII. ötéves tervben 40 km-t tervezünk. Mostanában inkább a villamosításra, a biztonsági berendezések építésére koncentrálnak. Sajnos még a pálya- fenntartást sem tudjuk rendes ütemben folytatni. Évi 350 km-t kellene rendbe hozni, de legfeljebb 250 készül el. A közutakkal sem jobb a helyzet. Jövőre 20 %-kal csökken a rájuk költendő pénz.

- Mi lesz az autópályákkal?

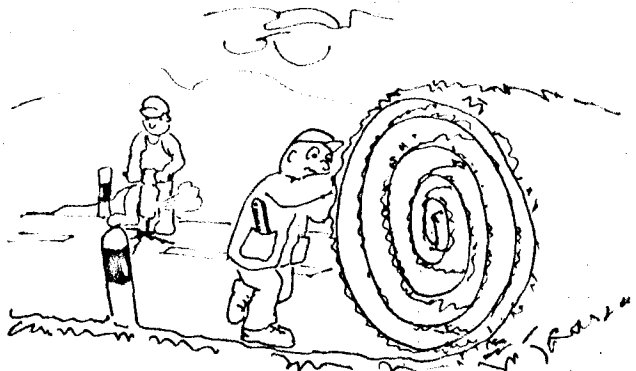
- Célunk az, hogy minden elkezdett építkezést minél hamarabb átadjunk a forgalomnak. Az M 5-be eddig 2 milliárd Ft-ot fektettünk be. A közeljövő terve, hogy Kecskemétiig eljussunk vele.

- Meglesz?

- Igen, ígérhetem, hogy meg! Az M 1-s: az a legszörnyűbb a dologban, hogy eddig pont azok a szakaszok készültek el, ahol kicsi a forgalom. 85-re Herceghalomig elkészül egy szakasz, és végül összekötve Pesttől Győrig kész lesz a vonal. Az M 0-s (a fővárost körbevevő autópálya) terve már 10 éve kész. Kétszer 4 sávra lett tervezve, de ma már egy kétszer kettesnek is örülnénk. Ha elkezdődik az építés, először az M 1-M 7-M 5 lesz összekötve, és utána a többi.

- Térjünk át a tömegközlekedésre! Mennyire vannak a viteldíjak összehangban a fenntartási költségekkel?

- Az 1952-ben megállapított jegyárak 30 évig szinte semmit nem emelkedtek. Aztán a '82-es hatalmas áremelés szinte sokkolta az utazó

közönséget. Az utazási kedv vészesen csökkent, és sokan — különösen a vasútnál — a több pénzért jobb szolgáltatást vártak. (Holott még ez az árszint sem fedezi a költségeket) A helyi járatok tarifája még most is abnormálisan alacsony. A metrónál pl. egy 5 Ft-os viteldíj is csak töredékét fedezné a kiadásoknak. Egy átlagosan 50 %-os emelés mintegy 2 milliárd Ft költségvetési többletet jelentene.

- Milyen új metró építkezés várható a közeljövőben?

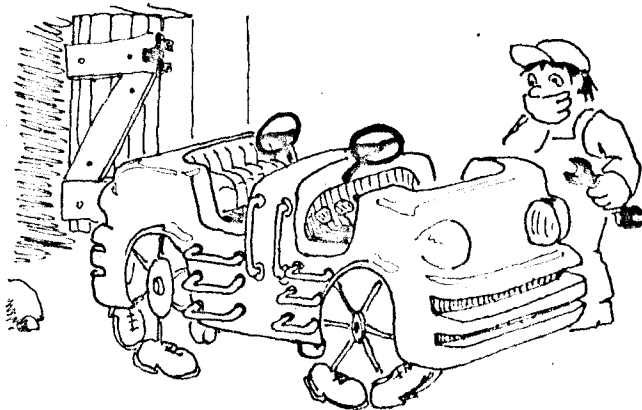
- Az észak-déli vonalat tovább folytatjuk. '88 végéig kiépül Újpest központjáig. Az utolsó szakaszát már szeretnénk a felszínre hozni, hisz így az építési költségek igen csak csökkennének. A Délbuda-Rákospalota közötti tervezett vonalra sajnos nincs pénz! Meglesz viszont a Csepeli HÉV Kálvin térig tartó szakasza.

- Várható-e, hogy személyautó összeszerelő üzem lesz Magyarországon?

- Az az egyéni véleményem, hogy nincs is rá szükség. Akkora ma a világ autópiaca, hogy már csak jó kereskedőkre van szükség. Belátható időn belül nem lesz autógyártás nálunk.

- Hozunk-e be Nyugatról autót?

- Igen, rá leszünk szorulva. A szocialista importunk egyre csökken, ha egyszer a magyar gépipar valami eladhatót tudna csinálni ...

árukerével NSZK és olasz autókat hozhatnánk be. Addig azonban az alkatrészellátást és a szervizelést meg kellene oldani.

- Szakadjunk el a Földtől. Úgy hallottuk, hogy Londonban a TU 134-esek nem szállhatnak le a zajsztintjük miatt...

- Svájcban, Belgiumban és Franciaországban már fizetni kell a zajos gépekért. A többi helyen még egy kis ideig elnézőek maradnak. Kb. 2 év múlva a SZU-ban elkészül egy új gép, melynek zajsztintje már a túréhatáron belül van. Nyugati gépet viszont nincs módunkban behozni.

- Lesz-e nálunk helyközi légi forgalom?

- Néhány éve mindenki repülni akart nálunk. (Pl. a GYSEV) Az a legnagyobb probléma, hogy nincs belföldi légirányítási rendszer. Így minimális biztonsági feltételekhez voltunk kénytelenek kötni a magánrepülést. Ezek után már szinte senki sem akart repülni.

- És még egy utolsó kérdés: hogyan fogadja a közlekedés az itt végző hallgatókat?

- Valószínű, hogy jobban, mint annak idején minket fogadtak.

- A zúgolódás miatt úgy tűnik, a véleményünk nem egészen az...

- Nos igen. Úgy érzem, a fiatalok kevésnek, jelentéktelennek tartják a rájuk bízott munkát. Azt hiszem, annak idején ezzel mi is így voltunk. Évente kb. 60 ember jön hozzánk, akiket megfelelően tudunk foglalkoztatni. Hadd idézzük még a miniszter befejező mondatát: A tárca szeretne a kar életének további meghatározásában aktív szerepet betölteni. Erre a karra szükség van, ezt minden ember beláthatja.

Összerendezgette:
Kelemen László

Fordítás

RÓZSÁK, csak úgy

Zsebre dugta a kezét, füttyörszett. Most szerette a világot. A belsejében hőmpolygó meleget is, máskor ilyet két pohár bor után érzett. Valahogy nagyon adni akart. Adni, pedig nem volt semmi je; csak úgy. Körülnézett az utcán, ahol ment. Néptelen volt, de szemben jött valaki. Üres arccal, bambán. Ránézett, arcizmait mosolygásra kényszerítette. Aztán rámosolyodott, tele szívvel. De csak ment tovább, üres arccal, bambán.

Miért, kérdezte. Valamit tenni akart. Megmutatni, hogy ő meg tudja különböztetni a jót és a rosszat. Van hozzá képessége. De csak a téri újságíró látta rajta, csak hogy az nem ért rá a folytonos kiabálástól. Zsebében megcsörrent az apró. Veszek virágot, gondolta. Három szál rózsát anyámnak, és felrémlett előtte anyja arca. És betoppant, háta mögött a csokor: hoztam neked valamit. Jó volt látni a boldogságot arcán. Hát eszedbe jutott a születésnapom? Szü... igen, persze, nézte anyja sugárzó szemét, szégyellte magát. Aztán átölelték egymást, és ő hálásan gondolt arra a belső melegre, ami miatt most itt közösen boldogok.

- csi -

TUDOD MIT KÉPVISELÜNK?

A közelmúltban megjelent a BME KISZ Bizottság kiadványa, a "Mit képviseljük? 1984", valamint ennek röplap formájú kivonatos változata. A közérthetőség érdekében erről kérdeztük Boros Andrászt, az egyetem KISZ Bizottságának agit.prop. titkárát.

- Mit takar ez a cím, hogy „Mit képviseljük?”
- Talán visszamennek a 81-es évre. Az egyetemi KISZ Bizottság 1981-ben hirdette meg a "Mit képviseljük" c. programját. Az akkor megfogalmazott képviseleti pontok jó része felett eljárt az idő, a problémák egy része megoldódott. Másrésztüknél semmiféle előrelépés nem történt, megoldásuk továbbra is feladatot jelent. Azóta a KISZ közelebbi partnerévé vált az egyetem állam- és pártvezetésének, és sor került az aktuális céljaink kiadására. A célok témakörét, mint megoldandó problémát az egyetemi táborokban vitára bocsátottuk a hallgatók között. Az így szerzett tapasztalatokat elemeztük, összehangoltuk és megszerkesztettük a "Mit képviseljük? 1984."-et. A márciusi pártkongresszusra való felkészülésben a KISZ az új "Mit képviseljük" program szellemében kíván résztvenni. Nagy hangsúlyt fektettünk a terjesztésre. Nem csak az egyetemen, hanem az egész országba szétküldtünk belőle. Küldtünk minden főiskolára és egyetemre, hogy lássák, mi mit akarunk, mi az elvünk, és összetudják hasonlítani a saját céljaikkal. Pontos a lefektetett elv. Nem csak az a lényeg, hogy mások is tudják, hanem, hogy el is gondolkodjanak rajta. Várjuk reagálásaikat. Eddig sajnos semmi nem jött vissza.
- Milyen reagálások érkeztek idebenntől?

- A párt elfogadja, tudomásul veszi ezt. Tudják, hogyan állunk hozzá a kérdéshez.

A hallgatók reagálását nehéz lenne megfogalmazni. 1000 példányt adtunk ki a programfüzetből, és ezen kívül röplapokat nyomtunk.

Nem reális cél, hogy mindenki ismerje a programot, de a kari- és az alapszervi vezetésnek mindenképpen szükséges.

- Van egyáltalán valami kapcsolatunk a többi főiskolai és egyetemi KISZ-szel?

- A felsőfokú intézmények KISZ-ei nem egységesek. Ez abból is adódik, hogy nem azonos helyzetűek és súlyúak a szervezetek. Mindenütt más az intézménybeli helyzet. Nincsenek ilyen méretű karok, és nem is mernek annyit, mint mi. Mások a partnerkapcsolatok. Másutt lehet, hogy nem tekintik partnernek az állami vezetés a KISZ-t. Nem mindenütt tetszene a mi programunk, de mindenképpen fontos, hogy mások is megismerjék.

A programunk politikailag legkényesebb pontjának, és egyben a legfontosabbnak is az 1/1-est tartom. Ez a felsőoktatás reformjáról szól. 81-ben hoztak egy PB. határozatot a felsőoktatás reformjáról, ám azóta a reformot felváltotta a korszerűsítés. Ez a jelentős minőségi változás nem elégít ki bennünket, ezért ki kell használnunk minden lehetőséget.

Az ősszel lezajló ifjúsági parlamentek, az egyetemfejlesztési koncepció vitája a másfél év múlva sorra kerülő KISZ kongresszus, mind-mind lehetőség programunk megjelenítésére, képviseletére.

Jani & Miki

Csak sürgős esetben

Vasárnap késő délután, órák óta először, két apró pöty-pöty-tyel adott életjelt magáról az ügyeleti szolgálatot tartó gyógyszerészár csenegője.

A fiú és a lány egymás kezét fogták, amikor a kis ablak függőnye fellibbent.

- Bocsnat...- szólt a fiú, aki látszólag zavarban volt.

- Szia, szeretnénk ezt kiváltani - mondta a lány és becsúsztatta a receptet. Az arcán bujócskát játszott a mosoly.

- Jó estét. Csak sürgős esetben adhatok ki gyógyszert - válaszolt fáradtan a csinos fehérköpenyes hölgy.

A fiatalok lehajtották fejüket, a fiú a receptért nyúlt.

- No, jó. - mosolyodott el a hölgy, és már hozta is a doboz postinort.

A lány megkérdezte, mikor, mennyit kell bevenni belőle. Bár a dobozban volt használati utasítás, a hölgy mégis precízen elmagyarázott mindent. Mikor véget ért a tanácsadás, a lány szemlesütve megszólalt:

- Akkor..., legyenszíves egy pohár vizet hozni!

hallomásból: Sürgős

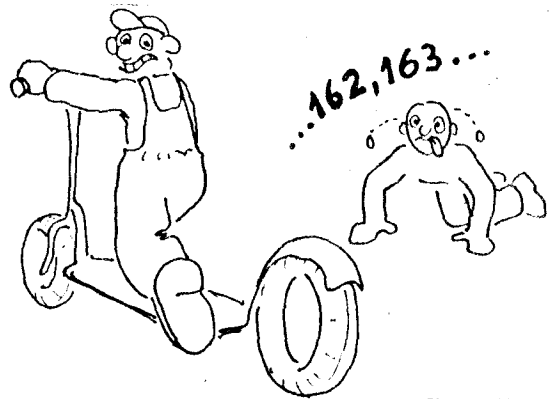
VASKAMPÓ

Végre megint lesz egy klassz vetélkedő...

-gondoltam, amikor a Landler Napok programját elolvastam -. Természetesen ott a helyem! Aztán néhány nap múlva megjelent a Vaskampót hirdető plakát, melyen az előfeladatok kiírása is szerepelt, természetesen beadási határidővel. Ez az időpont egy kicsit melbevágott, ugyanis a másnapi péntek volt az. Na, erről már a mi most szerveződé csapatunk lemarad. Holnapig ezeket nem tudjuk megcsinálni. Mind-egy, én elmegyek, hívom a többieket is, hátha be tudunk majd szállni egy induló csapatba. Aztán eljött a hétfő, és én is eljöttem. Kezdetben nem volt hangulat. Vagy legalábbis nem olyan, amelyet eddig megszoktam, amit vártam. Hát most mi legyen? Elmenjek? Maradjak? Az egyik csapatból már a harmadik ember akar meggyőzni, hogy köztük a helyem. Rendben van, maradok, beszállok a versenybe. Én még bízom abban, hogy nem jöttem hiába. Sajnos, a többiek már elmentek. Közben a csapatokból néhányan hozzáfogtak palacsintát sütni. Na, lehet, hogy nem is kezdődik olyan rosszul a dolog?... Egyre jobban melegszik a hangulat, a négy versenyzőgárda kezd már belejönni. A feladatok is meghozzák a kedvet: KI MIT TUD I.: verset mondanak a tanárok; majd ki kell állítani egy komplett festőt /mint utóbb kiderült, fontos szó volt a komplett, ugyanis a Hajós csapat jó humorérzéke egy, a zsűri nyilatkozata szerint nem egészen koptett szobafestőt keltett életre, amiben lehet is valami, ha visszagondolunk ezen hírhedt személy történelmi útjára;/ a kulturális körkérdések és a politikai totó után jött a hazugságverseny. Tudsz-e vajon savanyú képet vágni? Savanyúbbat, mint a többiek! A kísérleteket mindenki megsemmisítheti a vetélkedőről készült fényképeken. Mire arra került a sor, hogy a festők bemutassák kellékeiket fontossági sorrendben, addigra a hangulat már közel járt a csúcshoz. Azt hiszem, senki sem fog csodálkozni ezen, ha elmondom a Benedek csapat festőjének a magával hozott WC pumpára adott magyarázatát: "Ez a

legfontosabb szerszámom. Felrakom a plafonra, és ha véletlenül felmászna a létrára dolgozni, ebbe kapaszkodom, hogy le ne essek, mikor elalszom. Még szerencse, hogy jól bírja a strapát, mert elég mélyen alszom."

Ezután következett a KI MIT TUD II.: hangszerjáték. Minden csapat becsülettel megállta a helyét. A legjobb talán azért volt a Benedek csapaté, mert a produkciójuk végére az egész terem velük énekelt, sőt, ketten táncra is perdültek. De a legnehezebb feladat elé csak most került a zsűri: hitelesen le kellett mérniük a leghosszabb nadrág és a legrövidebb szoknya közötti különbséget. A Sínautósok ötlete verhetetlen volt: a kézenálló hölgy szoknyája bizonyult a legrövidebbnek. S mivel a nagy munkában /és a palacsintaevés után/ a zsűri megszomjazott, a feladat kóktél készítése lett. Ebben a műfajban viszont a Hajósokat nem lehetett legyőzni. A break-táncverseny után jött a medicinroller. Nem tudom, ismeri-e mindenki ezt a remek erő- és akaratfejlesztőt, de ajánlom a kipróbálását. A versenyzők fantasztikus dolgokat produkáltak: két csapat /a Hajósok és a Csőre bandája/ játékosát 165 fekvőtámasz után szabályosan le kellett emelni a rollerről, mert még csinálták volna, de a zsűri nem bírta tovább nézni őket. Le a kalappal a teljesítményük előtt!

A KI MIT TUD III.: az egyéb kategória. Ki gondolta volna, hogy nem is olyan könnyű tálcát pörgetni és elkapni, hát még székeket egyensúlyozva megtartani az állon. Nagy derűtség közepette vettük tudomásul, hogy Fekete Attila tanár úr sibakancsban is kitűnően keringőzik. A vetélkedő utolsó feladatát a zsűritől kapták a csapatok. Mivel a zsűriben mindenki a Mechanika Tanszék oszlopos tagja volt, a feltett kérdések jellege senkit sem lepett meg. A jó humorú kérdésekre kifogástalan válaszok érkeztek. Ezzel a tökéletes körrel véget is ért a verseny. A hangulat olyan magas fokra hágott közben, hogy fel sem tűnt, milyen későre jár

Folytatás →

az idő. A győztesek a Hajósok voltak, a második helyre holtversenyben a Benedek csapat és a Sinautó került, a harmadik helyezett pedig a Csőre bandája lett. S én sem bántam meg, hogy nem mentem haza.

Még valamit: Ha a plakátok a feltételekkel hamarabb elkészültek volna, a csapatok az előfeladatokat megcsinálták volna, és végül, ha többen eljöttek volna, az egész vetélkedő még jobb lehetett volna.

Csak az a sok volna ott ne lett volna!

Kicsi

Hadd morgolódjunk már

mi is egy kicsit

Adva volt ugye a nov. 13-ai szakmai nap, melynek programjában délelőtt TDK konferencia, délután filmvetítés, számítógépes verseny, stb, este Urbán Lajos szerepelt.

Jelzést kaptak a tanszékek is a szervezőktől, segítséget kérve a délutáni filmvetítéshez. Szó, mi szó, sikerült kiengedni a szellemet a palackból, a délutáni kezdésre mintegy 20(!) szakmai film jött össze a legkülönbözőbb témakörökből. Ott voltak Kürtös tanár úr hajózási, repülési, autógépész filmjei, Havas tanár úr és Horváth Attila által biztosított francia metró és vasutas (TGV) filmek, Molnár tanár úr anyagmozgatási filmjei és jómagam is hoztam néhány új, autópálya, repülőtérépítési filmet. Nyugodtan mondhatom, minden területről a legkorszerűbbeket, az utóbbi évek termését szedtük össze, akár egy 10-12 órás filmlapot is lehetett volna ebből csinálni. A teljes sikerhez még a nézőkre is szükség lett volna. Ezt az apró feltételt mi már nem tudtuk biztosítani, így aztán a dolog úgy sikeredett, hogy a vetítés alatt a vetítő és a filmeket biztosító személyzetet kivül mintegy 3-5 (igen, három-öt fő) érdeklődő szorongott a Landler Színház összes helyiségeiben. Később konstatáltam, hogy a szakmai napot propagáló plakáton filmvetítésről szó sem esett, igaz, a TDK-konferenciáról annál inkább, s a hallgatóság száma ott is a fentiek szerint alakult. Most már csak az a kérdés marad, jövőre sikerül-e ismét kicsalogatni a szellemet ama palackból. (Én mindenesetre makacs vagyok, az itt „megbukott” filmjeimmel tavasszal hivatalos program keretében jelentkezem — 321., 322. tk., reszkesetek! —).

Mészáros Péter

Hogy állunk?

I. Órarend készítési feladat

1. Dudás György IV. évf. 800 Ft

II. Kari képűtség címlapjának készítése

1. Bajnóczy Ferenc IV. évf. 500 Ft

III. Helyben programozási feladat

a, Abonyi Zoltán 400 Ft

b, 1-2. Illés Árpád II. évf 300 Ft

Hahn Csaba hajós 300 Ft

Abszolút sorrend:

1. IV. évf. 120 pont

2-3. II. évf. és a hajósok 100-100 pont

Kötélmászó verseny:

Holtversenyben 1-2-3.
hajós-I. évf.- IV-évf. 300-300 Ft

90-90 pont

Összesített pontszám:

hajós 190 pont

I. évf. 90 pont

II. évf. 100 pont

III. évf. -

IV. évf. 210 pont

A fenti sorrendet a zsűri a minőség és ötletesség alapján alakította ki.

Egy apró megjegyzés

Talán jogtalan észrevételünk, hisz mi is harmadévesek vagyunk. Talán jogos, mert úgy érezzük, valakinek meg kell jegyezni.

A harmadévfolyam eddig 0 pontot szerzett. Talán túlzás azt mondani, hogy szerzett, hisz még azt hiszi valaki, hogy sikertelen próbálkozások sorozata után kerültünk az utolsó helyre. Nem. Sajnos tőlünk senki nem vette a fáradságot, hogy megpróbálkozzon egy számítógépes program elkészítésével, netán egy kötélmászó szódáspatron megkonstruálásával.

De hát mit nekünk egy évfolyam? Hisz az olyan esetleges. Ki kérte, hogy én egyáltalán egy évfolyam tagja legyek. Persze, ha már így van, eltűröm. Meg is jegyzem, hogy harmadéves vagyok, mert ezt gyakran kérdezik. A barátnő, haverok - az más, azok állandók. Értük érdemes tenni valamit az embernek. Na de egy évfolyam - ciki! - hát ki hálálja, köszöni azt meg nekem? Itt van, hát még ezzel a cikkel is zaklatnak! Kell ez nekem?

Hát kell! Talán még nem késő! Hátrányunk nem behozhatatlan.

Kelemen L. - Kárpáti I.

